

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **Mlýn Šenov a.s.**
sídlem Těšínská 1508, 739 34 Šenov
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Svatošem
sídlem Sadová 1585/7, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2020, č. j. 41418/20/5300-22441-708656,
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 15. 11. 2019, jimiž správce daně vyměřil žalobci daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), a to:

- platební výměr na daň z přidané hodnoty, č. j. 3895036/19/3201-51521-806425, za zdaňovací období červenec 2017, jímž byla žalobci vyměřena daň ve výši 149 192 Kč,
 - platební výměr na daň z přidané hodnoty č.j. 3895462/19/3201-51521-806425, za zdaňovací období srpen 2017, jímž byla žalobci vyměřena daň ve výši 121 542 Kč.
2. Podle správce daně žalobce neprokázal splnění hmotněprávních podmínek nároku na odpočet daně dle § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v rozhodném znění (dále též „ZDPH“), a to přijetí zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele v rozsahu, čase a deklarovaným způsobem. Správce daně zpochybnil existenci bouracích a vyklízecích prací, včetně likvidace nepotřebného materiálu a jeho odvozu, v žalobcem deklarovaném rozsahu, jenž žalobci měla poskytnout společnost Varatramin, s.r.o. (dále jen „Varatramin“).

II. Žalobní body

3. Žalobce namítl, že plně naplnil jak obsah své povinnosti tvrzení, tak obsah své povinnosti důkazní. V řízení bylo prokázáno uskutečnění zdanitelného plnění, správnost údajů v daňových dokladech předložených žalobcem i skutečnost, že zdanitelné plnění bylo žalobci poskytnuto plátce registrovaným k DPH. Pochybnosti správce daně nezpochybnují reálnost uskutečněných zdanitelných plnění, správce daně přenáší na žalobce důkazní břemeno jiného daňového subjektu, v tomto případě společnosti Varatramin.
4. Žalobce následně namítá řadu okolností, kterými rozporuje hodnocení důkazů ze strany daňových orgánů. Žalobce tvrdí, že ze skutečností uvedených žalovaným nelze dovodit, že společnost Varatramin nemohla provést deklarované práce. Bylo zdokumentováno, že prostory jednotlivých podlaží byly z části vyklizeny a že část vyklizeného odpadu a technologie byly nahromaděny v přízemním podlaží. Registrace k DPH této společnosti byla zrušena až v době, kdy tato společnost pro žalobce žádné práce neprováděla. Správce daně potvrdil, že u této společnosti evidoval nedoplatek na DPH, přesto dal souhlas k jejímu výmazu z obchodního rejstříku. Tvrzení, že Varatramin neměla zaměstnance je nepodložené, správce daně nevzal v úvahu, že Varatramin mohla uzavřít pracovní smlouvy se zaměstnanci a nepřihlásit je, případně je zaměstnávat nelegálně, nebo zajistit realizaci prací formou subdodávek. Tato zjištění nemohou mít žádný negativní vliv na nárok žalobce na odpočet DPH. Žalobce je přesvědčen, že splnil povinnost tvrzení a důkazní a osvědčil, že přijatá zdanitelná plnění byla použita při uskutečňování ekonomické činnosti žalobce a současně korespondují s právním rámcem vymezeným v bodu 11 a 12 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Předmět plnění odpovídal údajům uvedeným ve výkazech práce, kdy tyto jsou nedílnou součástí daňových dokladů, přičemž tyto provedené práce byly účastníky obchodních vztahů potvrzeny. Cenu za vyklízecí práce bylo s ohledem na charakter vyklízecích prací nutno sjednat dohodou. Žalovaný řádně neodůvodnil, proč výkazy práce společně s daňovými doklady nemohou být důkazním prostředkem. Úhrada daňových dokladů byla provedena řádně a v souladu se zákonem, což je doloženo účetními doklady, přičemž i oba účastníci obchodního případu transakci v hotovosti potvrdili. Nesrovnalosti v číslování dokladů byly žalobcem rozptýleny, žalovaný účelově vytváří argumentaci negativizující žalobce. Nesprávnost předložených dokladů o vývozu odpadu nemůže jít k tíži žalobce, neboť ten likvidaci odpadu nefakturoval. Místní šetření nemohlo správci daně poskytnout relevantní důkaz o tom, jaké skutečnosti na daném místě nastaly, neboť bylo provedeno cca 2 měsíce po provedení vyklízecích prací. Tím spíše nemohlo poskytnout relevantní důkazy opakované místní šetření. Výpověď svědka S. zaznamenaná

správcem daně odpovídá tvrzením, které žalobce poskytl správci daně. Jednatel Varatramin Ing. S. potvrdil, že společnost Varatramin neprovedla bourací práce stavebního charakteru, žalobce tak odmítá tvrzení žalovaného uvedené v bodě 35, že čestné prohlášení jednatele Varatraminu je v rozporu s předloženými daňovými doklady. Jeho čestné prohlášení odpovídá zjištěním z jeho svědecké výpovědi. Zjištění stran společnosti BM servis a.s. pouze potvrzuje, že odpad nebyl uložen na skládku jménem společnosti Varatramin, nikoli, že tato odpad z areálu žalobce neodvezla. Správce daně neověřoval, zda kovový šrot nebyl předán či prodán jiné společnosti, v níž vystupoval Ing. S. Žádost o účetní záznamy měla být zaslána likvidátorovi společnost Varatramin, nikoli společnosti samotné či na adresu bývalého jednatele. Ze skutečnosti, že pan S. neměl v ČR povolen pobyt, nevyplývá, že by s pracovníky nemohly být uzavřeny dohody o provedení práce a tyto nemohly uvedené práce provést. Jako občan EU se může pohybovat po území EU bez omezení. Žalobce nesouhlasí s hodnocením výpovědi Ing. S., který potvrdil skutečnosti uvedené žalobcem. Žalovaný nezohlednil, že žalobce neměl žádné oprávnění ani povinnost zjišťovat totožnost pracovníků, kteří prováděli vyklízecí práce. Žalobce nemá povinnost prokazovat povinnosti třetích osob, žalovaný na něj nezákonně přenesl důkazní břemeno této třetí osoby. Žalovaný hodnotil důkazy účelově v neprospěch žalobce.

5. Žalobce dále namítl, že žalovaný odmítl provést žalobcem navržené důkazy, tj. výslech JUDr. P. G., likvidátora společnosti Varatramin, a důkaz spisem společnosti Varatramin. Žalobce se nepokusil předvést svědka Ing. R. S., čímž porušil § 86 odst. 2 písm. b) daňového řádu. Správce daně ani žalovaný nepodnikli žádné kroky je zjištění jeho aktuálního pobytu. Daňové orgány dále nezákonně odmítly provést výslech úředních osob, které provedly místní šetření.
6. Žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým došlo k ukončení daňové kontroly. Žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým správce daně vedl dokazování a nepodepsal zprávu o daňové kontrole (dále jen „ZDK“). ZDK tak nelze použít jako důkazní prostředek. Žalovaný se touto otázkou dostatečně nezabýval a nezohlednil argumenty žalobce, v důsledku čehož je znemožněno přezkoumání jeho rozhodnutí.
7. Napadené rozhodnutí postrádá základní informaci o tom, o které rozhodné důkazy ve vztahu k žalobci, resp. ve vztahu k žalobcem uplatněnému nároku na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, opírá svá skutková zjištění, a jak věc posoudil po právní stránce v rozporu s § 102 odst. 4 č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). Žalovaný při svém rozhodování nepřihlédl ke všem skutečnostem, které při správě daní vyšly najevo, tak jak mu ukládá ustanovení § 8 odst. 1 daňového řádu.
8. Správce daně nezákonně odepřel žalobci nahlížet do spisu společnosti Varatramin s odkazem na povinnost mlčenlivosti, čímž omezil a poškodil práva žalobce dle § 3 odst. 3 daňového řádu. Způsob, jakým byly písemnosti zaznamenávány do spisu, nebyl správný, spis nebyl veden v souladu s § 64 a § 65 daňového řádu. Ve spise není doložena řada písemností, ačkoliv na skutečnosti v nich uvedené se správce daně odvolává (nevykazování ekonomické činnosti dodavatele žalobce, prověření neúčinnosti jednání právnické osoby likvidátorem společnosti; tvrzení, že společnost Varatramin neplnila své povinnosti vůči správci daně; tvrzení, že společnost Varatramin neevidovala ve svém účetnictví zaměstnance apod.). Žalovaný neuznal oprávněnost této námítky žalobce, aniž by se však s jejím obsahem relevantně vypořádal.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, odkázal na napadené rozhodnutí a spisový materiál. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že pochybnosti u správce daně vzbudil již dodavatel Varatramin, který ke dni 7. 4. 2017, tedy před provedením předmětných prací, ukončil dle živnostenského rejstříku svoji činnost. Tato společnost změnila několikrát svého jednatele. Osobou oprávněnou jednat za tuto společnost byl v rozhodné době pan Ing. R. S., jediným společníkem pan S. A. S. (polský státní příslušník), který neměl na území ČR povolen pobyť. Varatramin sídlila na adrese rodinného domu a byla ji ke dni 9. 10. 2017 zrušena z moci úřední registrace k DPH (žádná vykazovaná ekonomická činnost). Varatramin byla dne 22. 12. 2017 zrušena s likvidací a z obchodního rejstříku vymazána dne 8. 7. 2019. Po celou dobu činnosti neměla žádného zaměstnance. Žalovaný odkazuje na body 25-30 napadeného rozhodnutí, kde rekapituloval pochybnosti o souladu skutečného stavu se stavem formálněprávním, které jsou zřejmé ze spisového materiálu. Správce daně prokázal, že o souladu se skutečností existují vážné a důvodné pochyby, důkazní břemeno tak přešlo zpět na žalobce. Žalobce tyto pochybnosti nevyvrátil. K této otázce dále žalovaný zcela odkazuje na body 34-56 napadeného rozhodnutí, neboť žalobce neuvádí oproti odvolání žádnou novou argumentaci. Je zcela na úvaze žalobce, jaké důkazy si k prokázání svých tvrzení zvolí, avšak v tomto případě žalobcem předložené důkazy nejsou způsobilé prokázat faktické uskutečnění šetřených plnění.
10. Žalovaný dále uvedl, že žalobce odmítl podepsat ZDK, neboť věcně nesouhlasil se způsobem, jakým správce daně hodnotil důkazní prostředky. Žalobce v průběhu využil svého práva vyjádřit se k výsledku kontrolního zjištění, správce daně provedl navržené důkazy a dostatečně odůvodnil, proč odmítl provést zbývající. V souladu s § 88 odst. 6 daňového řádu tak odepření podpisu ZDK nemělo vliv na její použitelnost. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami, nebyl přitom povinen reagovat na každou dílčí argumentaci, ale vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace žalobce, což učinil zcela přezkoumatelným způsobem. O této skutečnosti svědčí i obsah žaloby, kde žalobce rozebírá každý bod napadeného rozhodnutí a závěry v nich uvedené vyvrací. Žalovaný hodnotil důkazní prostředky v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů dle § 8 odst. 1 daňového řádu, porušení této zásady není, že důkazy nehodnotil tak, jak si představoval žalobce. Žalovaný nemá povinnost vyhovět všem důkazním návrhům žalobce, přičemž tento postup dostatečně odůvodnil.

IV. Replika žalobce a vyjádření žalovaného k replice

11. V replice ze dne 19. 2. 2021 žalobce zopakoval žalobní argumentaci a zdůraznil, že na něj bylo správce daně přenášeno důkazní břemeno, které se týká plnění povinností jiného daňového subjektu. Napadené rozhodnutí žalovaného postrádá základní informaci o tom, o které důkazy ve vztahu k žalobci, resp. ve vztahu k žalobcem uplatněným nárokům na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění, opírá žalovaný svá skutková zjištění, a jak byla celá věc vyhodnocena po právní stránce. Tím, že finanční správa do daňového spisu k probíhajícímu daňovému řízení žalobce odmítla zařadit daňový spis vedený ve vztahu ke společnosti Varatramin, upřela žalobci jeho právo se s uváděnými důkazy, které se dle přístupu samotného správce daně a žalovaného jednoznačně musí týkat práv a povinností žalobce, seznámit. Rozhodnutí žalovaného i správce daně jsou proto nepřezkoumatelná. Žalobce navrhl důkaz obsahem spisu vedeného Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. C 62660 (rejstříkový spis společnosti Varatramin, zejména listinami ve vztahu k výmazu společnosti z obchodního rejstříku), kontrolním hlášením a přiznáním k DPH společnosti

Varatramin za období červenec a až říjen 2017 a rozhodnutím o zrušení registrace k DPH společnosti Varatramin.

12. Dále žalobce přípisem ze dne 29. 4. 2021 označil k prokázání svých tvrzení konkrétní důkazy k provedení, a to souhlas správce daně s výmazem společnosti Varatramin z obchodního rejstříku a sdělení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2021, sp. zn. C 62660.
13. Žalovaný se k uvedeným skutečnostem vyjádřil dne 12. 5. 2021, kdy zopakoval, že správce daně vycházel pouze z listin, které jsou založeny ze spisu. Pro řízení vedené se žalobcem bylo z úřední evidence správce daně pouze zjištěno, že společnost Varatramin od svého vzniku nepřiznala vůči správci daně žádné zaměstnance. Správce daně se v ZDK odvolává pouze na dostupné informace z obchodního rejstříku, ze živnostenského rejstříku a z centrálního registru plátců DPH. Takto zjištěné informace byly ve zprávě o daňové kontrole pouze konstatovány, nebyly žalobci přikládány k tíži, nicméně však přispěly k pochybnostem správce daně.

V. Právní posouzení

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. Předně k otázce přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí krajský soud odkazuje na závěry, které uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 11. 2015, č. j. 2 Afs 143/2015-71: *„Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) tak bez dalšího nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. (...) Zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (...).“* Žalovaný i správce daně prezentovali jeden názor, tj. závěr o nedostatečném prokázání rozsahu plnění (vyklízcích prací), v čase a způsobem deklarovaným žalobcem. Žalovaný se dostatečně vypořádal s podstatou žalobní argumentace, citoval příslušnou judikaturu a tyto východiska následně aplikoval na skutkový stav věci. Ze znění ZDK je zřejmé, z jakých podkladů (včetně údajů z úředních evidencí) správce daně při svých úvahách vycházel a jeho rozhodnutí následně žalovaný aproboval. Správní rozhodnutí tvoří z pohledu soudního přezkumu jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Případné mezery v odůvodnění je nutno hodnotit v kontextu obou rozhodnutí, neboť tyto se mohou vzájemně doplňovat. Pokud se týče námitky, že správce daně vycházel z podkladů ze spisu společnosti Varatramin, neuvádí žalobce nic, čím by vyvrátil odůvodnění, že se jedná o veřejné dostupné údaje z úřední evidence. K obecné námitce vedení spisu v rozporu s § 64 a 65 daňového řádu krajský soud konstatuje, že není zjevné, jak by i v případě tvrzeného rozporu, byl žalobce v tomto konkrétním případě zasažen na svých právech. Napadené rozhodnutí proto není ani z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Pokud žalobce poukazuje na řadu podle něj nesprávně či nedostatečně

hodnocených odvolacích námitek, tyto námitky souvisí se samotnou podstatou procesu hodnocení důkazů a skutkového stavu, jedná se o okolnosti, jejichž způsobnost vyvrátit pochybnosti správce daně je otázkou věcného posouzení, nikoli přezkoumatelnosti. Z kontextu správních rozhodnutí je pak zjevné, že žalobcem namítané skutkové okolnosti nejsou způsobilé vyvrátit celkový závěr o neunesení důkazního břemene žalobcem stran prokázání konkrétního rozsahu předmětného plnění.

16. Žalobce navrhl k výsledku osoby, s nimiž byly sepsány dohody o provedení práce, a které měly potvrdit provedení prací v areálu mlýna Šenov. Správce daně jejich výslech neprovedl s odůvodněním, že neměl k dispozici potřebné údaje k jejich předvolání. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce předložil dohody o provedení práce sepsané mezi polskými a ukrajinskými státními občany jako najatými pracovníky k provedení vyklízecích a bouracích prací v areálu mlýna Šenov, ale na uvedených dohodách nebyla uvedena adresa bydliště předmětných osob. Žalobce tak byl v průběhu řízení vyzván dle § 92 odst. 6 daňového řádu, aby uvedl i potřebné údaje o těchto osobách, ale tento ničeho nesdělil. Údaje se správci daně nepovedlo zjistit ani prostřednictvím součinnosti s Policií ČR, přičemž osoba, jenž měla být zapojena v rámci organizace vyklízecích prací, pan R. M., nebyla dohledána v centrální evidenci obyvatel. Správce daně se pokusil vyslechnout jediného společníka společnosti Varatramin (polský občan S. S.), ovšem tento se na předvolání nedostavil a z odpovědi na mezinárodní žádost o poskytnutí informace ze strany polského správce daně vyplynulo, že pan S. se správcem daně nekomunikuje. Správce daně i žalovaný tyto důvody uvedli ve svých rozhodnutích, a soud je považuje za dostatečné a přezkoumatelné.
17. Krajský soud dále neshledal důvodnou námitku, že se správce daně i žalovaný nepokusili předvést Ing. S. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že Ing. S. byl poprvé vyslechnut správcem daně dne 4. 12. 2018. Následně se správce daně pokusil dne 29. 5. 2020 svědka předvolat opakovaně (z důvodů doplnění odvolacího řízení), ale vzhledem ke skutečnosti, že svědek měl adresu trvalého pobytu na adrese Úřadu městské části Praha 12 a správci daně nebyla známa jiná kontaktní adresa, nebylo předvolání svědkovi doručeno. Tuto osobu se nepodařilo předvést ani prostřednictvím Policie ČR, neboť šetřením v informačním systému Policie ČR nebyla zjištěna žádná jiná možná adresa či jiný kontakt na tohoto svědka, než adresa městského úřadu. Žalobce poté v průběhu odvolacího řízení navrhl jeho opětovný výslech. Žalovaný poukázal na to, že kontrolou v obchodním rejstříku bylo zjištěno, že u svědka Ing. S., nedošlo ke změně trvalého pobytu, a proto i nadále platí, že navrhovanou svědeckou výpověď nelze uskutečnit. Podle krajského soudu je odůvodnění žalovaného dostatečné. Správce daně v průběhu řízení podnikl dostatečné kroky ke zjištění místa pobytu Ing. S. (úřední evidence, součinnost s Policií ČR). Za situace, kdy důvody pro nemožnost předvedení stále trvají (pobyt na ohlašovně), sám žalobce k adrese pobytu svědka nic neuvádí, by byla snaha o jeho předvedení zjevně neúčelná, bezpředmětná a v rozporu se základními zásadami správy daní, především se zásadou hospodárnosti.
18. K otázce námitek ohledně odepření podpisu ZDK soud odkazuje na body 57-59 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný dostatečně touto skutečností zabýval, citoval zcela příslušný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 02. 2018, č. j. 9 Afs 305/2016-31, a konstatoval, že žalobci byl poskytnut dostatečný prostor pro vyjádření a navržení důkazů. Žalobce nerozporuje, že byl v rámci řízení seznámen s výsledkem kontrolního zjištění, na který přiměřeně reagoval, toliko namítá, že důvodem odepření byl způsob, jakým správce daně naložil a hodnotil jednotlivé důkazy a skutkový stav. Za této situace

odepření podpisu ZDK ze strany žalobce ovšem nemá vliv na její použitelnost a jeho námitka je nedůvodná.

19. Krajský soud ze správních spisů pro účely soudního přezkumu zjistil, že předmětem plnění měly, v rámci žalobcem předložených faktur, být: „*Adaptační práce v budově mlýna Šenov: bourací, vyklízecí práce - likvidace nepotřebného materiálu včetně odvozu dle stavebního výkazu.*“ Z žalobcem předložených výkazů (navzájem se odlišují pouze nadzemním patrem) vyplývá, že probíhal odvoz nefunkční a nepotřebné technologie v 4. - 11. NP budovy mlýna (Těšínská 1508), vyklizení podlaží, zabezpečení otvorů po demontované technologii, odvoz nepotřebného materiálu, suti a odpadu z podlaží.
20. Krajský soud se neztotožnil s námitkou žalobce, že správce daně nezpochybnil uskutečnění samotných zdanitelných plnění, ale zpochybnil toliko plnění povinností společností Varatramin. Žalovaný se s touto otázkou dostatečně vypořádal mj. v bodech 26-32 a 54 napadeného rozhodnutí, na které soud v podrobnostech odkazuje. Pochybnosti správce daně založila především neurčitost plnění deklarovaného v daňových dokladech, povaha podnikání dodavatele žalobce, způsob úhrady větších částek v hotovosti, nepravdivost uvedených údajů a dokladů o vývozu a likvidaci odpadu ze strany společnosti Varatramin, nekontaktnost jejího jednatele i jediného společníka, nemožnost určit přesné množství a složení likvidovaného materiálu, způsob jeho odvozu a likvidace, zjištění, že některá patra nebyla dosud vyklizena. Skutečnosti zjištěné k dodavateli žalobce tak jsou významnou, avšak nikoli jedinou, součástí uceleného množství pochybností o uskutečnění předmětných plnění v deklarovaném rozsahu, které nemohou jednotlivé žalobcem namítané okolnosti k osobě jeho dodavatele vyvrátit.
21. Krajský soud po prostudování žaloby shledal, že se žalobce v rámci své argumentace mívá s podstatou argumentace žalovaného. Ten předestřel v rámci napadeného rozhodnutí jeden ucelený závěr, ze kterého vyplývá, že žalobce především neprokázal konkrétní rozsah zdanitelného plnění, tj. množství a druh vyklizeného odpadu. Žalobce nevysvětlil, z čeho vyplývá proměnlivost cen fakturovaných plnění za jednotlivá patra (jak vyplynulo z faktur, nešlo ani o žádný paušál), proč nebyla některá patra zcela vyklizena a jak se to projevilo na fakturované ceně. Tyto skutečnosti musí žalobce řádně tvrdit a doložit, neboť následně není možné ani určit, jestli fakturovaná cena odpovídá skutečně realizovaným vyklízecím pracím.
22. Za nastalé skutkové situace, tak jak byla v řízení zjištěna a prokázána, není vyloučeno, že některá patra mohla obsahovat značné množství suti, kovového odpadu a bylo skutečně potřeba vybourat jednotlivé části techniky ze zdí. Jiná patra však mohla být téměř prázdná, obsahovat spíše lehký (např. plastový) odpad, cena za jejich vyklizení by poté nemusela odpovídat ceně fakturované. Tuto konkrétní skutečnost není možné ověřit z ničeho, než z obecných tvrzení účastníků odběratelsko-dodavatelských vztahů, která v konkurenci odůvodněných a prokázaných pochybností samostatně neobstojí. Krajskému soudu tudíž nezbylo, než se ztotožnit se závěry daňových orgánů o tom, že žalobce neunesl své břemeno důkazní, které na něj bylo přeneseno v důsledku prokázaných a důvodných pochybností a dostatečně nedoložil rozsah plnění, jejichž provedení deklaroval na předmětných fakturách a výkazech práce. Argumentace žalobce ohledně jeho dodavatele (zejména, že tento mohl uvedené práce provést nelegálně, což mu nelze klást k tíži) proto nemůže na tomto uceleném závěru nic změnit.

23. Další žalobcem navržené důkazy (výslech úředních osob, které prováděly místní šetření, daňový spis společnosti Varatramin, výslech likvidátora Varatramin) nejsou způsobilé vyvrátit již zjištěné pochybnosti, tedy komplexní a prokázaný skutkový stav, proto žalovaný, resp. správce daně, nepochybil, když tyto odmítl provést. Případné pochybení ve způsobu odůvodnění odmítnutí provedení takových důkazů proto nemůže mít vliv na výsledek a zákonnost napadeného rozhodnutí.
24. Z tohoto důvodu nevyhověl návrhu na provedení důkazů v soudním řízení i krajský soud (dále žalobce navrhl důkaz spisem společnosti Varatramin, kontrolním hlášením a daňovým přiznáním této společnosti, souhlasem správce daně s výmazem z obchodního rejstříku a sdělením Krajského soudu v Ostravě). Podle krajského soudu dále navržené důkazy směřují k prokázání uskutečnění zdanitelného plnění jako takového a nikoli konkrétního rozsahu. Krajský soud tak dospěl k závěru, že by z těchto důkazů nemohla vyplynout žádná nová skutečnost, která by byla způsobilá doložit konkrétní rozsah deklarovaného plnění, neboť údaje uvedené v předmětných listinách nelze spárovat s konkrétním rozsahem prací v jednotlivých patrech (např. kolik tun kovového odpadu bylo skutečně vyklizeno v 6. nadzemním podlaží).
25. Závěrem je nutno konstatovat, že si žalobce nepočínal dostatečně obezřetně, když si nezajistil dostatečné podklady, ze kterých by bylo možno určit rozsah provedených prací. Soud dodává, že žalobci nelze v tomto případě klást k tíži a požadovat, aby nad rámec jeho zákonných povinností evidoval předávací protokoly, doklady jeho dodavatele o dopravě či likvidaci odpadu atp., tyto by však (v případě správnosti údajů v nich obsažených) mohly výrazně přispět k prokázání rozsahu předmětného plnění. Důsledkem absence dostatečné obezřetnosti je poté skutečnost, že žalobce neunesl své důkazní břemeno a neprokázal naplnění hmotněprávních podmínek nároku na odpočet DPH.

VI. Závěr a náklady řízení

26. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve II. výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 2. února 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu